

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI – SÚRI EVANGÉLIKUSOK KIADVÁNYA.

A TARTALOMBÓL

Nagyvelegi hírek

Chronica mundi

Óvodai életképek

Súri hírek

Rövid hírek Bakonycsernyéről

XIX. ÉVFOLYAM III. SZÁM. 2018. DECEMBER

Megjelent a kegyelem

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” Titusz 2,11

A Bibliát végigolvasni nagyon sok időbe telik. Ha minden nap, rendszeresen rászánunk mondjuk egy jó fél órát, akkor is nagyjából egy évbe telik. Viszont ahhoz, hogy az egész könyv lényegét megragadjuk, elég néhány perc is. Elég, ha csak az imént felolvasott pár verset tanulmányozzuk, mert ezek a Szentírás egész tanítását hordozzák dióhéjban.

Megjelent Jézus karácsonykor, meghalt a mi bűneinkért, és újra eljön majd, hogy ítéljen élőket és holtakat. Ezen a mai alkalmon szeretném, ha az Ő megjelenéséről és annak körülményeiről gondolkodnánk az Ige kijelentése alapján.

A karácsonyi jó hír, ami üzenetté lehet, az az első szó mindjárt. Ez a rövid kis szó, hogy: megjelent. **Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme.** Karácsony éjszakáján megjelent a Megváltó, a Szabadító, a Messiás,

Isten szeretetének a kézzel fogható jele, Jézus Krisztus.

Amikor Jézus megszületett, éjszaka volt, és ez sem véletlen. Nem napvilágnál, nagy fényességben jelenti be az angyal, hanem sötét éjszaka idején Betlehemben jelenik meg, és mondja el a jó hírt. De nemcsak fizikai értelemben volt sötét, hanem lelki értelemben is. Sok nyomorúság, betegségek, egy elnyomásban élő nemzet várta a Szabadító megjelenését. Sokféle gyűlölködés, kilátástalanság és reménytelenség volt az emberek szívében.

Várták tehát a Messiást, de azt is átéltek sokan, amit a Szentírás mond: **"A halogatott reménység beteggé teszi a szívet."** Sokan eljutottak már abba a kilátástalanságba, hogy mégsem jön el a Messiás, nem lett itt semmi változás, semmi javulás. Talán ismerős nekünk is az ilyen reménytelenség.

Aztán váratlanul, minden jel ellenére Isten „működésbe lép”. Megjelenik egy angyal és bejelenti a jó hírt: **"Megszületett a Megváltó Dávid városában."** Megjelent úgy, ahogy azt Isten előre megmondta. Végre az igazi világosság fényelt fel azon az éjszakán!

És kiknek jelent meg Jézus? Azt mondja a Biblia, hogy azoknak, akik **a sötétségben és a halál árnyékában ülnek.** Vagyis minden embernek. A Szentírás alaptanítása ugyanis az, hogy minden ember - kivétel nélkül - a halál árnyékába születik bele. Én is, mi is, és itt mindannyian így érkeztünk ebbe a világba. Az istenhitre nézve sötétségben, mert nem úgy születünk meg, hogy ismerjük Jézust, és hiszünk benne.

(Folytatás a második oldalon)

(Folytatás az első oldalról)

Az egész világ, Isten szemszögéből nézve, vakon született emberek gyülekezete lelki értelemben. Sokaknak van fizikai látásuk, de lelkileg vakon született emberek vagyunk.

Jézus pedig azért jelent meg, hogy minden emberről levegye ezt a lelki vakságot. Mindenkinek, aki csak szívébe fogadja, a vakság helyett lelki látást, azaz hitet adjon ajándékba, és így mi is követői legyünk.

Mikor jelent meg Jézus? Akkor, amikor már nagyon kevesen voltak olyanok, akik hitték azt, hogy eljön a Messiás. Amikor a legtöbben lemondtak arról, hogy valaha meglátják Isten üdvözítő kegyelmét. Akkor jelent meg, amikor a reménytelenség és a kilátástalanság a csúcra hágott, amikor leginkább mélyre süllyedtek az emberek lelkileg, és a fizikai elnyomtatás értelmében. Amikor szinte mindenki csak saját magával törődött, vagy már magával sem. Amikor minden erkölcsi korlátot leromboltak, semmi nem számított többé. Amikor semmi nem volt már szent, félretették Isten szavát, s nem törődtek többé azzal. Amikor a legkevésbé volt értékes akár az emberi élet is. Akkor jött el Jézus, amikor nem számítottak rá.

A legtöbb esetben a mi életünkbe is így érkezik meg az ÚR. Amikor a legkevésbé várnánk, amikor a legkevésbé számítottunk rá, amikor teljesen alkalmatlannak látjuk az időt rá, amikor a leginkább magam alatt vagyok.

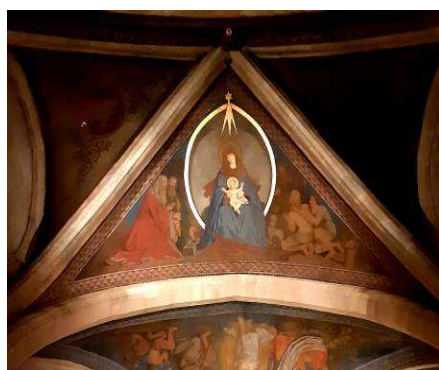
Sokszor ezekben a mélységekben szólít meg, és akkor hív megtérésre. Istennek mindig egészen másképp jár az órája, mint a miénk, mindig egészen más az időzítése. Az Ő munkálkodása soha nem jön túl korán, soha nem késik el, hanem mindig a megfelelő időben, amit örök bölcsességében eltervezett.

A következő kérdés, hogy hol jelent meg Jézus? Ott, ahol senki sem gondolta volna. Az írástudók, a papok ismerték a prófécia, hogy Júdeában, Betlehemben, ebben a piciny kis falucskában születik majd meg a Megváltó. De amikor mindez megtörténik, amikor angyalok adják hírül, akkor nagyon kevesen voltak, akik ezt komolyan vették. A pásztorok azonban elmentek Betlehembe, és bementek abba az istállóba, ahol mindez történt, és elhitték, hogy a jászolban fekvő kisded a világ Megváltója, Szabadítója. Az a Megváltó, aki magára veszi a világ minden bűnét.

Egy új királyt senki sem ilyen helyre és ilyen társaságba várt volna. A napkeleti bölcsek is először a fővárosba mentek Heródes királyhoz, mert az lett volna a logikus, hogy az új uralkodót a palotában talál-

ják. Hát nem oda érkezett! Nem is lett volna megfelelő számára, hiszen egy palotába nem léphet be akárki, csak nagyon kevesen. Egy istálló azonban mindenki előtt nyitott. Oda bemehet az egyszerű pásztor is, a messziről jött bölcsek is, és bárki, aki a Megváltóval szeretne találkozni.

Jézus nem zárkózik el előlünk. Nem palotában lakik, nem a nagy székesegyházakban, nem a díszben és pompában. Jézus ott akar velünk találkozni, ahol éppen vagyunk. Ha éppen egy szegényes helyen, betegágyon, munkahelyen gürcölve, vagy netán kórházban, akkor ott. Neki ez nem akadály, nekünk se legyen az.

Láthatjuk tehát, hogy Jézus megjelenése ma is és karácsonykor is, teljesen másmilyen, mint ahogy azt mi várnánk. Ott és akkor jelent meg Jézus, amikor és ahol senki nem gondolta volna, hogy majd a Megváltó megszületik. Úgy jelent meg, ahogy nem gondolták. Nem dicsőséges királyként vonult be, hanem egy kisgyermek képében, akit rongyokba pólyáltak a szülei, és akit először József, a nevelőapja sem akart vállalni. A legmélyebb nyomorúságot vállalta Jézus azért, hogy minket a menyekbe juttasson, hit által.

Azoknak jelent meg az angyal által a jó hír, először az üzenet, akik maguk is megvetettek voltak. A társadalom kivetettjei a pásztorok, és a messziről jött bölcsek, akiket senki nem ismert. Egy olyan családba született, akiknek átmenetileg fedél sem volt a fejük fölött.

Így jelent meg tehát a Megváltó minden embernek karácsony éjszakáján. Bár mindenki megjelent, nem sok mindenkit érdekelt. Ott és akkor sem fogadta el mindenki, mint ahogy itt és most sem fogadja el mindenki. Így olvassuk János evangéliumában: **"Az övéi közé jött Jézus, és az övéi nem fogadták be őt."** És velünk mi a helyzet? Mi befogadjuk a szívünkbe Jézust? Fontos nekünk az örök élet a Mennyben? Mert azt mondja itt az Ige, hogy azért jött Jézus, hogy a világot megmentse.

Az üdvösség kérdése a Biblia központi kérdése, fő témája és tanítása. Az angyal azt mondta Máriának Jézus fogantatásakor, hogy a megszülető gyermek fogja felnőve a világot megváltani és megszabadítani. De mitől kell az embernek megmenekülnie és megszabadulnia? – tehetjük fel a kérdést. A Biblia erre is válaszol. Azt mondja, hogy Isten haragja alól. Mert az üdvösség azt jelenti, Jézus megmenti a benne hívőket a legnagyobb bajtól, attól, hogy hitetlen és bűnös élete miatt Isten ítélete alá kerüljön. Az üdvösség ezt jelenti: megmenekülök hit által Isten ítélete, haragja alól.

Az 1Thessz 1,10-ben azt olvassuk: **"Jézus szabadít meg az Isten eljövendő haragjától."** A Szentírás nagyon világosan tanítja, hogy jön az ítélet, ahol majd mindenki meg kell állnia. Akinek nem kell ebben az életben Isten kegyelme, az az Isten ítélete alatt fogja találni magát. Azon az Isten haragja marad, és az Isten ítélete alá kerül a hitelenség gonoszsága miatt.

Az ember legnagyobb gonoszsága az, hogy nem hisz Istenben, és nem fogadja el az Isten szeretetét és kegyelmét.

Ebből szabadítja meg a benne hívőt Jézus, vagyis a bűn, az istentelenség következményétől. Ez az üdvösség a Biblia tanítása szerint.

Jézus születésével ez a minden emberre ható, mindenkihez szóló kegyelem jelent meg a világban, amit az ember ajándékba kap. Nem érdemeljük meg, de Isten készítette, küldte, hozta és adta ajándékként. A kegyelem pedig abban lett teljessé, hogy Jézus meghalt a bűneinkért. Összeroppant Isten ítélete alatt, ami nekünk járt volna. Neki nem volt semmi vétke, a miénket vette magára, azokat hordozta és lakolt meg miattuk. Nekünk járna a kárhoztató ítélet, de Ő állt a helyünkre. Jézus halála érdeméért azt kapjuk, amit nem érdemlünk meg. Ha a szívünkbe hívjuk Jézust, és adjuk neki életünket, akkor ebben a kegyelemben részesülhetünk. Hogy ítélet helyett üdvösséget és örök életet kapunk az Úrtól. És olyan békességet, olyan örömet, olyan lelki nyugalmat, ami nem múlik el, hanem végigkísér minden napon.

Karácsony idején a fa alatt található ajándékok mellett mindig van még egy, ami nem színes csomagolásban található, hanem az Úrnál van. Jöjjünk az idei ünnepi időben a kegyelem trónusához, jöjjünk Krisztushoz és kérjük el tőle a számunkra is elkészített kincset, a Megváltás és az örök élet ajándékát. (Mert) megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek. Ámen.

Nagy Gábor

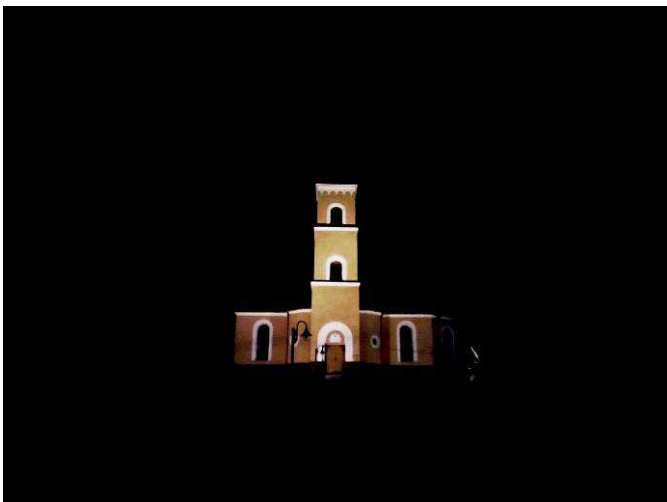
Nagyvelegi hírek

Reformáció

Október 31-én, a naplemente után, öt óra körül, közel harmincan gyűltünk össze a Grünfeld Pál kastély előtt, hogy mécsessel a kezünkben, emlékezzünk meg a reformáció ünnepeiről. A séta végén, amikor megérkeztünk a templomudvarba, a kivilágított templom, és az új lámpasorral megvilágított udvar látványa fogadott minket.

Ezt követően, hat órától ünnepi istentiszteletet tartottunk, melyen hálát adtunk az Istennek, azért, hogy adott erőt az elvégzett felújítási munkákhoz, és a reformációhoz méltóan az Úr igéje került a középpontba, hiszen ez az az alap, amelyre építhetünk, nem csupán egy új járdát, amely a templomhoz vezet, hanem az egész életünket. Az istentiszteletet követően, egy jó hangulatú szeretetvendégségen folytattuk az estét kötetlen beszélgetésekkel, és még sokáig csodálhattuk a kivilágított templomot

Nem csak nyáron lehet táborozni

A tanévnyitó délután és a hittanórák mellett, idén ősszel is két nagyobb alkalommal vártuk a gyerekeket a nagyvelegi gyülekezeti házba. Az őszi szünetben egy háromnapos napközis tábor adott lehetőséget, hogy jobban megismerjük Jézust, aki mindhárom nap újabb és újabb arcát mutatta meg nekünk az „én vagyok...” mondásokon keresztül. Így az első nap, mint az életadó szőlőtővel, második nap, mint az élet kenyerével, harmadik nap pedig, mint a jó pásztorral ismerkedhettünk meg Vele. A tanult példázatokhoz kapcsolódóan mi magunk is sütöttünk kenyeret a gyülekezet kemencéjében, és meglátogattuk egyik presbitérünket is, hogy pásztorruhát öltve a juhok között, megtapasztalhassuk milyen nehéz is a juhokat terelni. A hét folyamán sok játékban, vetélkedőben, kincskeresésben, tornatermi floorballban is volt részünk, és a csodálatos időnek köszönhetően, amellyel megajándékozott minket az Isten, minden nap a szabadban ebédelhettünk.

Az őszi tábor után három héttel tartottuk meg a hagyományos őszi tábornapunkat, ahol öt szolgálattelévő társammal a nyári táborok hangulatát igyekeztünk belecsempészni egy borongós, hűvös őszi napba. A tábor jó hangulatához természetesen a gyerekek is elengedhetetlenek voltak, de egy panasz sem lehet rájuk, hiszen közel harmincan jöttek el, hogy közösségben töltsék el ezt a napot. A nap folyamán Ráháb történetén keresztül foglalkoztunk a hit kérdésével, és jártuk körül a történetet, bábjátékkal, kvízkérdésekkel, beszélgetéssel, kézműves feladatokkal és egy mesefilm megnézésével. Pihenésképpen pedig nagyokat játszottunk. Az átmozgató játékok mellett egy nagy vetélkedővel, és egy énekes áhítattal tettük teljessé a napot, ahol gyülekezetünk zenekara kísérte az énekeket. Áldottak voltak ezek az alkalmak, jó volt megtapasztalni mindegyikben az Úr jelenlétét.

Bence Győző

Chronica Mundi

Igehirdetés (2 Pt 3,3–4,8–13) alapján Bakonycsérnye, 2018. december 8.

Keresztyén Gyülekezet! Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Márton testvér, bár talán jobb, ha így nevezem: Márton testvérekünk, még nem töltötte be tizedik életévét, amikor 1493-ban Nürnbergben megjelent egy híres-nevezetes, gazdagon illusztrált könyv. Hartmann Schedel humanista tudós, orvos írta; közismert címe Chronica mundi volt. Magyarul: világkrónika. Olyan sikeres volt ez a könyv, hogy két esztendő múlva németül is kiadták. Különleges ez a könyv. Nem csak hatalmas célkitűzése miatt, ti. hogy az egész világ történetét össze akarja foglalni, hanem elsősorban módszere miatt. Schedel mester ugyanis úgy írta meg a könyvét, hogy az első több száz oldalas részben – a Biblia teremtéstörténetétől elkezdve, a Biblia történeteinek át, majd az egyháztörténet és a világtörténet eseményeit felidézve – egészen az 1490-es évekig összefoglalta, amit a múltól tudni lehetett. A krónika záró fejezetéhez pedig a Biblia utolsó könyve, a mennyi jelenésekről írott könyv volt a segítsége. Ennek alapján foglalta össze, hogyan üzen nekünk a Biblia a világ végéről. De a könyv különlegessége nem is ez, hanem az, hogy az említett két rész között a könyvben három lapot, hat oldalt üresen hagyott. Az első üres oldal tetején ilyesmi olvasható: Kedves olvasó, itt most három lapot, hat oldalt üresen találsz, hogy feljegyezhesd, ami a világ történetéből még hátra van. Elégnek gondolta ehhez a hat oldalt, mert – sok kortársával együtt – az volt a meggyőződése, hogy az Úr eljövetele közel van. Mi már tudhatjuk, hogy nem hat oldal, de hatszáz vagy hatezer sem lenne elegendő, hogy feljegyezzük mindazt, ami 1493 óta napjainkig történt. És nem tudjuk, hogy még hány lapnyi idő van előttünk.

Azért idéztem fel ezt a könyvet, hogy szembesüljünk azzal a ténnyel, hogy a keresztyén reménységről szólni nem könnyű feladat. Hiszen a 15. század végén ez a tudós humanista – és tudjuk, néhány évtized múlva Luther Márton is – úgy gondolta, hogy hamarosan eljön az utolsó idő. De mielőtt még őket megbélyegeznénk, gondoljunk arra, hogy maga Pál apostol is hogyan gondolt erre az eljövendőre. Ő abban reménykedett, és azt várta, hogy még az ő földi életében megérkezik az Úr ítéletre és újjáteremtésre. Ezért vigasztalja a thesszalónikai gyülekezetet így: „... mi, akik élünk, és megmaradunk, ... elragadtatunk”. (1Thessz 4,17 vö. 1Kor 15,51) Az apostol tévedett? A humanista tudós tévedett? A reformátor tévedett? Az időpont kérdésében bizony tévedtek!

Ezért ez az első, amit a keresztyén reménységről való számadásunkban el kell mondanunk: ki kellene vetni a szívünkéből az időpont kérdését. Úgy kellene számot adnunk a reménységünkről, ahogy Isten ígéje biztat: Legyetek készen mindenkinek számot adni a bennetek élő reménységről! (1Pt 3,15)

És ekkor jön a második kérdés. Reménység? Még az egyházak is keveset beszélnek a reménységről. Mintha csak a rajongó szekták témája lenne az Úr eljövetelének a kérdése. Tegyük csak fel újra az oly fontos kérdést! A reformatori hitről szóló tanítás mellé odafért a keresztyén reménységre való biztatás a reformáció esztendejének jubileumi évében? Korunk egyik bölcs teológusa így fogalmaz: Olyan sokat beszélünk a közös hitről, de a reménységről hallgat az egyház. Ádvent ideje arra is való, hogy számot adjunk reménységünkről.

De hogy ez Isten akarata szerint történessen, legelőször is szembesülnünk kell azzal a ténnyel, olvastuk a Péter-levéletben is, hogy a keresztyén reménység vitatott, megkérdőjelezett reménység. Kétségbe vont reménység. Akkor, a 2. század elején, amikor Péter második levele feljegyeztetett, ez volt a sokszor mondott szemrehányó, számon kérő mondat: hol van az eljövételének ígérete? Hol van Jézus eljövetelének a valósága? Mikor történik, megtörténik-e egyáltalán? És az így megkísértett, reménységünkben talán olykor meg is fáradt keresztyéneknek írja Péter második levele ezeket a figyelmeztető sorokat. Tudnotok kell, hogy ez nem ember által kiszámítható időpont kérdése, hiszen az Úrnál ezer esztendő egy nap, és egy nap ezer esztendő! Nem ezt kell számolgatni, magára a tényre koncentrálnunk! Hogyha várat is magára, bizonyosan megérkezik. Könnyű lenne a dolgunk, Testvéreim, ádventi időnkben most is, ha csak kívülről támadna ránk a kísértés, kortársaink kételkedő szavából, gúnyolódók kérdéséből. Az igazi gond az, hogy a mi szívünk kérdése

is ez. Mikor lesz az ő eljövételének ígérete valóság? Mikor érkezik meg?

És itt segítségünkre jön Bod Péter, a híres régi prédikátor, Árva Bethlen Kata udvari papja, aki azt mondta, hogy az Úrnak négy adventusa, eljövetele legyen. Az első az volt, mondja Bod Péter, amikor megszakadt az ég, és Szűz Mária asszonytestén keresztül az Isten Fia belépett ebbe a világba, ahogy a próféták szaván keresztül ígéretet is kaptunk erre. A második adventusa az, amikor a te szívedben szállást kap, és hozzád megérkezik. A harmadik adventusa az lesz, amikor majd az életünk véget ér. Mert amikor életed filmje „kimerevedik”, véget ér, akkor abban az állapotban leszel, ahogy majd egykor az Úr elé állsz. Szíved utolsó dobbanása, utolsó lélegzetvétele után nincs korrekciós lehetőség! Ezért halálunk óráját joggal nevezi szemléletesen Bod Péter az Úr harmadik eljövetelének. Utána időn kívül, időn túl elmúlhatnak évmilliók, évmilliók, de akkor is úgy maradsz Isten emlékezetében, ahogy az utolsó szívdobbanásod idején számoltál vagy nem számoltál vele. És Bod Péter szerint jön a negyedik adventusa is, amikor majd ismét szétszakítja az eget (Ézs 63,19), és újra eljön.

Mi most a Bod Péter által másodiknak és negyediknek mondott adventus feszültségében élünk. Reménység szerint még van időnk; de ki tudja előre azt, hogy mikor toppan be a harmadik adventus életünk kapuján. Ma, holnap, 20 év múlva, 50 év múlva? Ezt egyedül ő tudja csak, aki az idő ura, teremtője és parancsolója, az életed felett rendelkező felséges Úr.

Igen, igaz, a keresztyén reménység kétségbe vont, vitatott reménység. De, hogy csak ennyit mondjak el Testvéreimnek, azért kár lett volna idejönnöm. Ezért figyeljünk az ígének arra a másik fontos üzenetére, hogy a keresztyén reménység megalapozott reménység is. Nem légből kapott ötlet. Senki emberfiának nem támadt volna olyan gondolata, hogy a Földre érkező Isten eljövételét várja, ha nem maga Isten ígéri meg. Senkinek nem jutott volna eszébe, hogy maga az élő Isten emberré lesz, az Ige testté lesz – és mégis így lett, mert az Úr ígéretei igazak. És hogy a reménység megalapozott, az Isten ígéreteiben ér el a szívünkig. Ő megígérte. Ahogy megígérte és beteljesítette az első ádventet, ígérete szerint felkínálja a második adventus jászolbölcsős örömét is mindenkinek: jöjjetek énhozzám mindnyájan! És amint mulandó életünk végén ő jelöli ki a harmadik adventusunk fenyegetően közelítő óráját, úgy majd ő hozza el a negye-

diknek, Urunk visszajövetelének napját is. Ahogy Jézus mondta: elmegyek, hogy helyet készítsek nektek, de visszajövök hozzátok. (Jn 14,3) Várjatok! Mert a reménységünk az ő szavával megalapozott reménység is. És Isten számon tartja ígéretét. Akik kétségbe vonják, azok talán azt gondolják róla, hogy ő szenilis öregúr, aki valaha, valamikor mondott, fecsegett valamit, de már régen kiment a fejéből, kihullott a szívéből. Hisszük, akik hisszük, és tanúsítjuk, és bizonyosságot teszünk róla, hogy ígéretei állnak. Gondoljon bármit az értelem, kételkedjék bárhol a szív, fecsegen a felszín, és sírként hallgasson a mély. Isten ígéretei igazak. Ezért megalapozott a mi reménységünk.

Van itt ebben az üzenetben egy másik vigasztaló mondat, mert feltárul benne Isten szívének titka is. Tegyük, Testvéreim, kezűket a szívükre! Milyen állapotban találna bennünket Jézus, ha most jönne el életünk utolsó órája vagy a világ létének utolsó napja? Készen vannak, Testvéreim? Készen vagyunk? Hát nem jó, hogy még vár? Nem jó, hogy még időt ad? Vagy, ha te most éppen úgy érzed, hogy készen vagy, gondold szerettedre, gyermekeidre, unokáidra, ismerőseidre! Rájuk hoznád az eljövendő ítélet napját most ebben az állapotukban?

Nem késlekedik, nem felejtette el, hanem vár rátok. Vár rátok. Nem tudom, hogy az a bizonyos Bod Péter által harmadiknak és negyediknek mondott adventus jön-e el hozzám, hozzánk hamarabb. Bárcsak a negyedik jönne! Ez az ő titka. De amíg a harmadik nem jön el, és itt élhetünk a földön küzdő egyház tagjaként, addig nincs más kapaszkodónk, csak az ő ígérete. Haladékat kaptunk. Megkegyelmezt bűnösök vagyunk. Ezért halljuk meg, és fogadjuk be az ő üzenetét!

Pál apostol bízott abban, hogy még az ő földi életében eljön az Úr, de aztán mártírlálálával dicsőítette meg az Úr nevét. Ő tudta, hogy ez a döntés az Úristen kezében van. Afelől azonban nem volt kétsége, ahogy a Római levélben írja (Róm 13,11), hogy ma közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. Haláloz óráján időben közelebb lesz hozzád az üdvösség, az Úr napja, mint amikor megszületted. De lelked állapota szerint, szíved állapota szerint, hited állapota szerint közelebb lesz hozzád? Erre kaptad az időt, a kegyelem új esztendejét. Ezt a mostani egyházi esztendőt is. Innen már csak egy röpke gondolat, hogy kimondjuk: a vitatott reménység, a megalapozott reménység beteljesülő reménység is lesz, ahol nem az emberek döntése fog ha-

tározni. Voltak, vannak olyanok – és talán van közöttünk is –, akik ezeket a rettenetes képeket, amiket felolvastam az igében, tűzről, lángról és mindenféle veszedelemtől, egy emberek által kirobbantott, hatalmas, világméretű pusztulást okozó háborúként értelmezik. Én nem gondolom, hogy igazuk van, mert ha rettenetes lehetőségei is vannak az embernek, de az Úr napja nem az emberi döntés napja. Ez teljesen és egészen Isten kezében van. Mert megérkezik. Bárcsak megértenénk, bárcsak befogadnánk! Megkérdesztek vagyunk kívülről és belülről. Ígéreteink vannak magától az Úrtól. Távatunk és célunk van, amikor majd eljön, igen, ítéletre – de új eget és új földet teremteni is.

Azért szóltam, Testvéreim, ezen az advent esti órán, és most ígéretet idézem, mert egészen bizonyosnak tartom a prófétai beszédet, amelyre jól tesztetek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcillag szívetekben. A hajnalcillag, Jézus Krisztus Urunkban már felkelt. Felkelt-e a te szívedben is? Ámen.

(Ittész János ny. püspök szolgálata nyomán, hangfelvétel alapján szerkesztett szöveg.)

Óvodai életképek

Adventi gyertyagyújtáson

Adventi meseolvasás volt óvodásainkkal

Családi ajándékkészítő délután

Jótekonysági vásáron

Egykori és mai óvodásaink mesedélutánja

Betlehemes ráhangolódás az ünnepre

Gyermekeink megáldása

Ismét eljött a Mikulás

„fiú adatik nekünk. ... így fogják nevezni: Cso-dálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” Ézs9,5

Megváltónk születése békességet hozott. Mi is ebből élünk, s dolgozunk, hogy Önöknek is békességük legyen.

Krisztus, aki elvette a világ bűneit, áldja meg karácsonyukat! Ajándékozzon el nem múló békességet az új esztendőben!

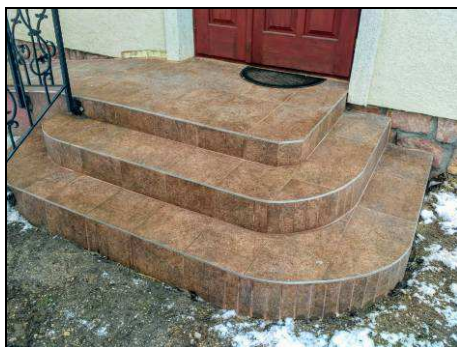
Súri hírek

Házunk táján – az idei év munkáiról

Gyülekezetünk sajátossága, hogy minden évben zajlik valamilyen építés, szállítás a házunk táján. Az idei évben is több nagyobb munkát sikerült megvalósítanunk Gyülekezeti Házunkon.

Tavasszal a vendégszállás tetőszerkezetét kellett javítani, ahol a cserepek alatti fóliát és bádoglemezt kellett egy részen kicserélni. Nyár folyamán elkészült a teljes épület belső festése, illetve a külső nyílászárók mázolója is, ami az ingatlan méretei miatt jelentős vállalkozásnak bizonyult.

Ősszel pedig az épület külső bejárataihoz vezető lépcsők burkolatát cseréltük le felfagyás miatt. Az új járólappal teljesen biztonságos és csúszásmentes mind esőben, mind hóban. Ezen munka keretében befejeződött a hátsó terasz burkolása is a korlát lécezésével együtt. A templomnál pedig a nyár folyamán új festést kaptak a kerítéslécek az utcáfront teljes hosszúságában.

Nem kevés munka, és nem kevés költség volt mindezt megvalósítani, de hála Istennek, aki lehetővé tette és kirendelte hozzá az anyagi és emberi erőforrásokat. Köszönjük azoknak is, akik munkájukkal, adományukkal és az egyházfenntartói járulékaik befizetésével részt vettek ezen feladatok megvalósításában. Jó látni, hogy a gyülekezet szívében viseli ingat-

lanjai jó állapotban való megőrzését, és ezért kész áldozatokat is hozni.

Terveink sora pedig nem ért még véget. A jövő évben szeretnénk megvalósítani a Gyülekezeti ház romos, balesetveszélyes kerítésének lebontását és újjáépítését az udvar utcáfronti részének rendezésével együtt. Kérjük a Kedves Testvéreket, hogy lehetőségeik szerint ebben a munkában is vegyünk részt, mint eddig, önkéntes munkával, illetve adománnyal, hiszen a magunkét és magunknak építjük.

Nyári emlék – Talantum Tábor 2018.

A havas, fagyos tájra kitekinve kellemes melegséggel tölt el visszaemlékezni a idei nyári hittanos táborunkra. Örömmel tapasztaljuk, hogy nem fogy az érdeklődő gyermekek száma, évről évre csordultig megtelik a Gyülekezeti Házunk július első hetében.

Igy volt ez az idei Talantum Táborban is, amit 41 gyermekkel és 9 segítővel kezdtünk el.

Az idei témánk a Biblia csillagai voltak: olyan igei történeteket idéztünk fel, ahol ezekről a fénylő égitestekről esett szó. Persze mindekelőtt a létrejöttüket tanulmányoztuk mind a tudomány, mind pedig a Szentírás megközelítése szerint. Majd megpróbáltuk Ábrahámmal együtt megszámolni a csillagokat az égbolton – neki sem, nekünk sem sikerült. A folytatásban József álmaiba pillanthattunk bele, aki szintén ezeket az égitesteket látta. A negyedik napon pedig Izrael eljövendő csillaga mellett Bálám beszélő szamaráról is tanultunk.

A napot sport- és kézműves foglalkozások színesítették, délutánonként pedig tartalmas ismeretterjesztő foglalkozásokon vettünk részt.

Ezekből a leglátványosabb Kisteleki Gergely solymász bemutatója volt, akinek köszönhetően testközelből élhettük át, hogyan is vadászik

és siklik a levegőben a „levegő farkasa”, a Harris-ölyv.

A pénteki napot ismét egy nagy, buszos kirándulásnak szenteltük. Úti célunk idén Tata-bánya volt, ahol egy szünet és egy tanóra erejéig eljártunk, hogy az 1930-as évek bányatelepi iskolájának diákjai vagyunk.

A Bányászati Skanzen területe azonban más érdekességeket is tartogatott: valódi bányászati gépeket, a bányamélybe induló régi kast, és egy kiállítási célból épült vízszintes aknát. Ami a mai gyerekek már kiállítás és történelem, pár éve, évtizede szülei, nagyszülei számára még a mindennapi megélhetést jelentette.

Az ismeretszerzést aztán önfeláldó strandolás követte a Gyémánt fürdőben. Köszönjük a gyerekeknek a részvételét, a segítő munkáját és mindenekelőtt Urunk megtartó kegyelmét, mely idén is elkísért minket a Talantum Táborban!

Nagy Gábor

Presbiteri határozat a keresztelési szertartásokról

A Súri Evangélikus Egyházközség mindig nagy áldásnak tekinti, amikor a családok kisgyermekükkel azért érkeznek, hogy a keresztség szentségében részesítsük őket. Ugyanilyen öröm, amikor valaki ifjú, felnőtt vagy éppen időskorban hozza meg ugyanezt a döntést. A keresztség minden esetben a gyülekezet közös ünnepe, ahol együtt örvendezünk az ünneplőkkel és együtt imádkozunk az újonnan megkereszteltért.

Éppen ezért a Súri Evangélikus Egyházközségben a keresztelések a vasárnapi vagy ünnepnap istentisztelet keretében történnek.

Kivétel, ha a gyermek vagy valamelyik szülő egészségügyi állapota miatt nem tud megjelenni az istentiszteleten. Ebben az esetben a keresztelő történhet háznál vagy kórházban, egyházi előírásainkkal összhangban.

Kelt: Súr, 2018. szeptember 3.

A Súri Evangélikus Egyházközség presbitériuma

Rövid hírek Bakonycsernyéről

Egyházmegyénk hívta meg gyülekezetünk elnökségeit, pénztárosait és számvevőit november 30-án, a székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnázium dísztermébe. Bencze András püspökhelyettes testvérünk áhítatát követően Krámer György, országos irodánk adminisztrációjának vezetője ismertette számunkra a 2019-január elsejétől életbe lépett lelkészi életpályamodellt. Ismertette a változtatás okait, valamint a Zsinat által elfogadott törvény lelkészekre és gyülekezetekre gyakorolt hatását. Királyné Reizinger Márta számvevőszéki elnök és esperes úr tájékoztatói következtek, amelyek a számvetési és az adminisztratív rend aktuális változásait ismertették. Mindezek után az egyházmegye a szorgos székesfehérvári testvérekkel együtt szerény állófogadáson látták vendégül munkatársainkat.

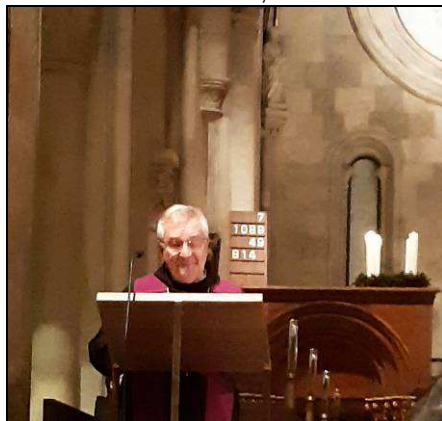
Isten előtt ismert testvérünkől tekintélyes mennyiségű könyv és folyóirat felajánlás érkezett gyülekezetünkhöz. Testvérünk keresztény könyvek vásárlásával és továbbajándékozásával fizeti be tizedét, e módon ad hálát az Úrnak. Mi is kaptunk e könyvekből. Amelyekre nagy szükségünk volt, lévén az iratterjesztés munkája önkéntes felelős híján akadozik gyülekezetünkben. E könyveket térítésmentesen fel tudjuk ajánlani az érdeklődők számára. Egy kérésünk azonban van e könyvekkel kapcsolatban. Amennyiben elolvasták és épültek általuk kérjük, ajándékozzák tovább őket olyan személyeknek, akik hasonlóan gazdagodhatnak belőlük. Pályázati pénzből és az Élő Kövek alapítványunk támogatással megújult gyülekezeti termünk bútorzata. Köszönjük a támogatást!

Tóka Ágoston orgonaművész nagy sikerű orgonahangversenyt adott templomunkban december 8-án. Adventi estünk igehirdetését Ittész János nyugalmazott püspök úr végezte. Igehirdetésének szerkesztett változata olvasható a 4-5. oldalakon.

Ribárszki Ákos Pusztavám Mór evangélikus gyülekezetének pásztor, esperes helyettes testvérünk evangelizáción szolgált közöttünk. A Krisztusban leomló falakról beszélt hozzánk a Galata levél alapján. Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban. Gal 3, 28

December 14-n este gyülekezetünk 10 fős delegációja részt vett azon a Pannonhalmi Bazilikában megtartott ünnepi istentiszteleten, amelyen Várszegi Asztrik nyugalmazott főapát hirdette közöttünk Isten igéjét. Arról a keresztény örömről beszélt, amely Krisztustól érkezik. A vele való közösség örömeiből táplálkozik. Az Úr megterített asztalából, az Úrvacsorából, vagy amint Ők találóan és szépen megnevezik, Oltári Szentségből. Ebben az örömben részesedhettünk mi is, vendéglátó bencés testvéreinkkel betöltve Mesterünk hívogatóását. Felejthetetlen élmény volt a szépen

énekelt lutheri liturgia, és az istentiszteletet követő agape, szeretetvendégség, amelyen találkozhattunk a szolgátevőkkel, valamint a távolabbról érkező vendégekkel.

Köszönjük a mézeskalácsokat a hölgyeknek, a konfirmandusokkal együtt díszítettük ki őket, melyek az ifjúság kívánságára az idei karácsonyfát ékesítik a templomban.

Péntek délután sűrű angyaljárás volt a gyülekezeti házban, az ifjúság nagy örömmel készül a gyermekek karácsonyára, és a kórházlátogatásra.

Szarka István

ALKALMAINK

ISTENTISZTELET

Minden vasárnap és ünnepnapon, Súron 9.00, Bakonycsernyén 10.30. Nagyvelegen 11.00 Minden hónap első vasárnapján, úrvacsorára Bakonycsernyén, Súron. Nagyvelegen.

SZÓRVÁNY ISTENTISZTELET

A hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00 a református templomban

BIBLIAÓRÁK

Bakonycsernye: kedden a Béke-telepen házaknál 14.00, csütörtökön a lelkeszi hivatalban 15.00

Súr: Szervezés alatt

Bodajk: Havonta egy alkalommal megbeszélés szerint magánházaknál

IRODALMI KÖR

Bakonycsernye: csütörtökön 16.00 a könyvtárban kihirdetés szerint Céltudatos élet, beszélgető kör kéthetente, megbeszélés szerint

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Örömhír kórus: szerdán 18.00 a gyülekezeti irodában

IFI ÓRÁK

Bakonycsernye: Konfirmációi oktatás péntek 16.00

Kis ifi Bakonycsernye: péntek: 17.00; Nagy ifi 18.00

Súr: konfirmációs óra szerda 17.00 Ifi óra Péntek 17:00

BABA-MAMA KÖR

Súr: szerda 9:00

Időpont	Alkalom
BAKONYCSERNYE	
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet
Dec. 25-én 10.30	Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Karácsonyi Istentisztelet úrvacsorával
Dec. 31-én 18.00	Öv-esti istentisztelet
2019. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával
2019. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszti istentisztelet
SÚR	
Dec. 23-án 9.00	Ádventi istentisztelet a decemberi születésnaposok köszöntésével
Dec. 23-án 16.00	Ádventi gyertyagyújtás az Apostoli Gyülekezet szolgálatával
Dec. 24-én 16.00	Istentisztelet a templomban a gyerekek szolgálatával
Dec. 25-én 9.00	Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával.
Dec. 26-án 9.00	Karácsonyi istentisztelet
Dec. 31-én 16.00	Istentisztelet, ahol megemlékezünk az évben megkevert, megsejtett és eltemetett testvéreinkről.
2019. 01.1-én 16.00	Újév napi istentisztelet úrvacsorával
2019. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszti istentisztelet
NAGYVELEG	
Dec. 24-én 17.00	Istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 11.00	Istentisztelet úrvacsorával a gyülekezeti teremben
Dec. 26-án 11.00	Istentisztelet a gyülekezeti teremben
Dec. 31-én 17.00	Öv-esti istentisztelet a gyülekezeti teremben
2019. Jan.1-én 11.00	Újév napi istentisztelet a gyülekezeti teremben
BODAJK	
Dec. 26-án 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLT

Bakonycsernyén:

Turnai Virág - Turnai Károly és Kalincsák Andrea

Turnai Emma- Turnai Károly és Kalincsák Andrea

Vincze Melinda felnőtt testvéreinket

Nagyvelegen:

Gaszner Anna - Gaszner Tamás és Molnár Éva gyermeke

Lebocz László - Lebocz László és Kalányos Zsuzsanna gyermeke

Kleizer Ágnes Gréta (14 évesen)

Kleizer Beatrix Patrícia (12 évesen)

Benkovics Szabina (14 évesen)

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Nagyvelegen:

Móder Cecília és Takács Gergely

Szabó Zsanett és Kovács Róbert

A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

Bakonycsernyén:

Osgyán Lajos 78

Szuhács László 67

Nagyvelegen:

özv. Borsos Miklósné 92

Farkas Zsolt 42

Szabó Kálmánné 85

Czirák Gergő 21 napos korában

Godányi Csabáné 76 éves korában

Súron:

Heggyvári József 75 éves korában

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradóságaikból, és cselekedeteik követik őket

ÁLDOTT ÜNNEPEKET!

Egyházközségeink lelkeszei, továbbá munkatársaink, Evangélikus Óvodánk dolgozói nevében hálásan köszönjük az értünk és szolgálatainkért elmondott imádságokat. Támogató adományait, kétkézi munkáikat, egyházfenntartási járulékaikat, amelyekkel támogatták az evangélium ügyét. Így az Önök segítségével ebben az évben is szólt az Isten igéje, vigasztalt a betegágyak mellett, az élet győzelmét hirdette az elmúlás felett. Reménységünk szilárd, hogy aki elkezdte bennünk a jót, el is végzi azt Krisztus Jézus eljövetele napjára.

A jövő esztendő egészen bizonyosan boldogabb lesz, főként, ha megfogadjuk a zoltáros tanácsát:

„Törekedj békességre, és kövesd azt.” (Zsolt 34,15)

E gondolatok jegyében kívánunk minden kedves olvasónknak, örömteli és békés karácsonyt, valamint Krisztusban megáldott új esztendőt!

A Bakonycsernyei, Sári, Nagyvelegi Evangélikus Egyházközségek elnökségei, lelkeszei, és presbitériumai nevében.

Élő Kövek alapítványunk megköszöni 2018. évben folyósított támogatásait, az 1%-s felajánlásokat, amelyek hozzájárultak célkitűzéseink megvalósításához.

További felajánlásait köszönettel fogadjuk.
Az ÉLŐ KÖVEK ALAPÍTVÁNY adószáma:

19097082-1-07

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség bankszámla száma:

12080607-01466049-00100007

Egyházfenntartását átutalással is befizetheti. Köszönjük.

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: cseryin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>